

πόλεων τε καὶ οἰκήσεων διακόσμησις, ἥ δὴ ὄνομά ἐστι σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη. τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ
 β νέου ἐγκύμων ἦ τὴν ψυχὴν, ἥθεος ὦν καὶ ἡκούσης τῆς
 ἡλικίας τίκτειν τε καὶ γεννᾷν ἤδη ἐπιθυμεῖ. ζητεῖ δὴ
 οἶμαι καὶ οὗτος περιιών τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν
 τῷ γὰρ αἰσχυρῷ οὐδέποτε γεννήσει. τὰ τε οὖν σώματα τὰ
 5 καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ αἰσχυρά ἀσπάζεταιται ἄτε κυῶν, καὶ ἂν
 ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφρεῖ, πάνυ δὴ ἀσπά-
 ζεται τὸ συναμφοτέρων, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν ἀνθρωπον
 εὐθύς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ οἷον χρῆ εἶναι
 c τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύειν, καὶ ἐπιχειρεῖ
 παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ οἶμαι τοῦ καλοῦ καὶ ὁμιλῶν
 αὐτῷ, ἃ πάλαί ἐκείναι τίκτει καὶ γεννᾷ, καὶ παρὼν καὶ ἁπὼν
 μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου,
 5 ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παιδῶν πρὸς ἀλλήλους
 οἱ τοιοῦτοι ἴσχουσι καὶ φιλίαν βεβαιότεραν, ἅτε καλλιώνων
 καὶ ἀθανατωτέρων παιδῶν κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν
 δέξαιτο ἑαυτῷ τοιοῦτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς
 d ἀνθρωπίνους, καὶ εἰς Ὀμηρον ἀποβλέψας καὶ Ἡσίοδον καὶ
 τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν, οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν
 καταλείπουσιν, ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρ-
 ἔχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα· εἰ δὲ βούλει,” ἔφη, “οἷους Λυκοῦργος
 5 παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτήρας τῆς Λακεδαί-
 μονος καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ'
 ὑμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νόμων γέννησιν, καὶ ἄλλοι
 e ἄλλοι πολλοῦ ἀνδρες, καὶ ἐν Ἑλλήσι καὶ ἐν βαρβάροις,
 πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα, γεννήσαντες παντοίαν
 ἀρετὴν· ὦν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιοῦτους
 παῖδας, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίνους οὐδενὸς πῶ.
 5 ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἔρωτικά ἴσως, ᾧ Σώκρατες, κἂν σὺ
 210 μνηθεῖς· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα
 ἔστιν, ἕαν τις ὀρθῶς μετῇ, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης.
 ἔρῳ μὲν οὖν,” ἔφη, “ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω·

a 7 διακοσμήσεις m
 e 2 καλὰ m: ἀλλὰ a

b 1 ἥθεος z: θεῖος am

b 2 ἐπιθυμη a

πειρῶ δὲ ἔπεισθαι, ἂν οἷός τε ἦς. δεῖ γάρ,” ἔφη, “τὸν ὀρθῶς
 ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέον ὄντα ἰέναι 5
 ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἕαν ὀρθῶς ἡγήται
 ὁ ἡγούμενος, ἑνὸς αὐτὸν σώματος ἔρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾷν
 λόγους καλοὺς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος
 τὸ ἐπὶ ὄψωσιν σώματι τῷ ἐπὶ ἐτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, b
 καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ
 εἶναι τε καὶ ταῦτόν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος·
 τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστήναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων
 ἔραστήν, ἑνὸς δὲ τὸ σφοδρὰ τοῦτο χαλάσαι καταφρονή- 5
 σαντα καὶ σμικρὸν ἡγησάμενον· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἐν ταῖς
 ψυχαῖς κάλλος τιμώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι,
 ὥστε καὶ ἕαν ἐπιεικὲς ὦν τὴν ψυχὴν τις κἂν σμικρὸν ἄνθος
 ἔχη, ἐξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἔρᾶν καὶ κῆδεσθαι καὶ τίκτειν λόγους c
 τοιούτους [καὶ ζητεῖν] οἵτινες ποιήσουσι βελτίους τοὺς
 νέους, ἵνα ἀναγκασθῇ αὐτὸν θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι
 καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ
 συγγενὲς ἐστίν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι 5
 ἡγήσῃται εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας
 ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς
 πολὺ ἤδη τὸ καλὸν μηκέτι τὸ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκέτης, d
 ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδεύ-
 ματος ἑνός, δουλεύων φαῦλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ πολὺ πέλαιγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολ-
 λούς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τίκτη καὶ διανοή- 5
 ματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ, ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ
 αὐξηθεῖς κατίδῃ τινὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστὶ καλοῦ
 τοιοῦδε. πειρῶ δὲ μοι,” ἔφη, “τὸν νοῦν προσέχειν ὡς οἷόν e
 τε μάλιστα. ὅς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἔρωτικά
 παιδαγωγῇ, θεῶμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρθῶς τὰ καλὰ, πρὸς
 τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἔρωτικῶν ἐξαίφνης κατόψεται τι θαυ-
 μαστὸν τὴν φύσιν καλόν, τοῦτο ἐκείνο, ᾧ Σώκρατες, οὐ δὴ 5
 ἕνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν, πρῶτον μὲν
 αἰεὶ ὄν καὶ οὔτε γιγνόμενον οὔτε ἀπολλύμενον, οὔτε αὐξανό- 211

a 4 πειρῶ δε και συ επεσθαι a

c 2 καὶ ζητεῖν del. z

μενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰσχρόν, οὐδὲ τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ οὐ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν, οὐδ' ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχρόν, ὡς
 5 τισὶ μὲν ὄν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχρόν· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται αὐτῷ τὸ καλόν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ὧν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδὲ τις ἐπιστήμη, οὐδέ που ὄν ἐν ἐτέρῳ τινί, οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ
 b ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰὲ ὄν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ τοιοῦτον, οἷον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων
 5 μηδὲν ἐκεῖνο μήτε τι πλέον μήτε ἔλαττον γίγνεσθαι μηδὲ πᾶσχειν μηδέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παιδραστεῖν ἐπανιών ἐκεῖνο τὸ καλὸν ἄρχηται καθορᾶν, σχεδὸν ἂν τι ἀπτοῖτο τοῦ τέλους. τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ
 c τὰ ἐρωτικά ἵεναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι, ὥσπερ ἐπαναβασμοῖς χρῶμενον, ἀπὸ ἑνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν
 5 σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτήσῃ, ὃ ἐστὶν οὐκ ἄλλον ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, ἵνα γνῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἐστὶ
 d καλόν. ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὃ φίλε Σώκρατες," ἔφη ἡ Μαντινικὴ ξένη, "εἴπερ που ἄλλοθι, βιωτὸν ἀνθρώπων, θεωμένῳ αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἂν ποτε ἴδῃς, οὐ κατὰ χρυσίον τε καὶ ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παῖδας τε καὶ νεανίσκους δόξει σοι
 5 εἶναι, οὓς νῦν ὁρῶν ἐκπέπληγξαι καὶ ἔτοιμος εἶ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοί, ὁρῶντες τὰ παιδικὰ καὶ συνόντες αἰεὶ αὐτοῖς, εἴ πως οἷόν τ' ἦν, μήτ' ἐσθίειν μήτε πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι μόνον καὶ συνεῖναι. τί δῆτα," ἔφη, "οἰόμεθα, εἴ τῳ γένοιτο
 e αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν εἰλικρινές, καθαρὸν, ἄμεικτον, ἀλλὰ μὴ ἀνάπλεον σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν
 c 6 καὶ... 7 τελευτήσῃ... 8 ἵνα γνῶ z: καὶ... τελευτήσῃ... καὶ γνῶ
 a m: ἵνα (vel ἕως ἄν) ... τελευτήσῃ... καὶ γνῶ z

δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν; ἄρ' οἶε," ἔφη, "φαῦλον βίον γίγνεσθαι ἐκεῖσε βλέποντος ἀνθρώπου καὶ ἐκείνου ὧ δει 212
 θεωμένου καὶ συνόντος αὐτῷ; ἢ οὐκ ἐνθυμῇ," ἔφη, "ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὁρῶντι ὧ δρατὸν τὸ καλόν, τίς τειν οὐκ εἰδῶλα ἄρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδῶλου ἐφαπτομένῳ, ἔλλα
 ἄληθῃ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ· τεκόντι δὲ ἄρετῃν 5
 ἄληθῃ καὶ θρεψαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ ἔπερ τῷ ἄλλῳ ἀνθρώπων ἀθανάτῳ καὶ ἐκείνῳ;"

ταῦτα δὴ, ὧ Φαῖδρέ τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διογένης, b
 πέπεισμαι δ' ἐγὼ· πεπεισμένος δὲ πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν ὅτι τοῦτο τοῦ κτήματος τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει συν-
 5 εργὸν ἀμείνω· Ἐρωτος οὐκ ἂν τις ῥαδίως λάβοι. διὸ δὴ ἐγώ γε φημι χρῆναι πάντα ἀνδρα τὸν Ἐρωτα τιμᾶν, καὶ 5
 αὐτὸς τιμᾶ τὰ ἐρωτικά καὶ διαφερόντως ἀσκῶ, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ αἰεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἐρωτος καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμὶ. τοῦ-
 5 τον οὖν τὸν λόγον, ὧ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς c
 Ἐρωτα νόμισον εἰρήσθαι, εἰ δέ, ὅτι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε·

εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν δὲ Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ 5
 λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὐλῆον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, 'παῖδες,' φῶναι, 'οὐ σκέψεσθε; καὶ ἂν μὲν τις τῶν ἐπιτηδεῖων ἦ, καλεῖτε· d
 εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν ἀλλ' ἀναπαυόμεθα ἡδῇ.'

καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύνοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἀγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἀγειν 5
 οὖν αὐτὸν παρὰ σφᾶς τήν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἀκολούθων, καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας ἕστεφανωμένον αὐτὸν κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ e
 ἰῶν, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλὰς, καὶ

a 1 ὧ δει z: ὧ (sic) δει m: ὧδι m: ὃ δει m [a] c 7 κροτουμένη m
 d 2 ἀλλα παυο[a